

821. Hagyjad az Úristenre

Bartholomäus Gesius, 1603.

Hagy - jad az Úr - is - ten - re Min - den te u - ta - dat!
Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ő né - ked nyug - tot ad.

Ki az e - get hor -

6 doz - za, Osz - lat fel - hőt sze - let, Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.

Ismeretlen szerző

2. Az Úrra bízzad dolgod: Könnyebbül a teher,
Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el.
Minek a gond, a bánat, Mit gyötröd lelkedet?
Az Istent kérd, imádjat, S megnyered ügyedet.

3. A te irgalmasságod Van rajtam, Istenem.
Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem.
Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod;
Bölcs a te végezésed, Ha áld, ha sújt karod.

4. Utad van számtalan sok, Uram, és eszközöd;
Reánk is szent áldásod Bőséggel öntözöd.
Művednek akadály, Szünete nincs soha;
Úgy teszel, mint kívánja Gyermeked java.

5. Bízál, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond?
Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont.
Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid,
Rád még a jó Teremtő Vig napot is derít.

6. Őbenne vesd halálig Reményed horgonyát;
Biztos révpartra szállít, Van néki gondja rád.
Bár késik a segítség, S gyakran nem lelsz vigaszt,
Eloszlik bú és kétség, Előbb, mint véled azt.

7. Ő megcselekszi végre Velünk azt, ami jó.
Ösvényünk erőssége, Te vagy, Mindenható!
Nehéz itt földi pályánk, Könny lepi és tövis,
De örök pálma vár ránk, Utunk a mennybe visz.